

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez Ritec International Limited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-40/05)

(2005/C 93/63)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Ritec International Limited z siedzibą w Enfield (Zjednoczone Królestwo), którą reprezentują: P.H.L.M. Kuypers i M.J. Osse, lawyers, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji:

- o stwierdzenie, że skarżąca nie jest zobowiązana do uzyskania wyłączenia na podstawie art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2037/2000/WE dla szczególnego zastosowania przez nią HCFC-141b w produkcji „ClearShield”;
- lub o nakazanie Komisji niezwłocznego wydania nowej decyzji zgodnej z rozstrzygnięciem Trybunału, w przypadku gdyby Trybunał stwierdził, iż skarżąca jest zobowiązana do uzyskania wyłączenia na podstawie art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2037/2000 dla szczególnego zastosowania przez nią HCFC-141b w produkcji „ClearShield”;
- o stwierdzenie, że skarżąca w dostateczny sposób wykazała, iż dla szczególnego zastosowania HCFC-141b w produkcji „ClearShield” żadne technicznie i ekonomicznie osiągalne substancje alternatywne nie są dostępne lub nie mogą być zastosowane w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2037/2000;
- o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2037/2000/WE⁽¹⁾ pozwala Komisji, na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, przyznać ograniczone czasowo wyłączenie, zezwalające na stosowanie oraz wprowadzanie do obrotu wodorochloro-fluorowęglowodórów w przypadku gdy wykazane zostanie, że dla szczególnego zastosowania technicznie i ekonomicznie osiągalne substancje alternatywne nie są dostępne lub nie mogą być zastosowane. Właściwe władze Zjednoczonego Królestwa złożyły taki wniosek o przyznanie skarżącej wyłączenia dla szczególnego zastosowania przez nią HCFC-141b w produkcji „ClearShield” stanowiącym produkt do zabezpieczania szyb. W dniu 23 listopada 2004 r. Komisja oddaliła ten wniosek.

Skarżąca uważa, iż Komisja błędnie zrozumiała sposób, w jaki skarżąca stosuje HCFC-141b, a ponadto kwestionuje twierdzenia Komisji, że do obrotu wprowadzane są produkty podobne do niepalnego „ClearShield”, że w 2005 r. skarżąca

zamierzała wprowadzić do obrotu łatwopalny „ClearShield” lub komorę lakierniczą, że łatwopalne produkty do zabezpieczania szyb można uczynić bezpiecznymi dla użytkownika gdy produkt łatwopalny jest stosowany w komorze lakierniczej oraz że miała ona wystarczająco dużo czasu aby zastąpić stosowanie HCFC-141b alternatywnymi środkami. Ponadto skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja nie uwzględnia tego, że skarżąca znalazła alternatywną substancję dla stosowania HCFC-141b. Jednocześnie skarżąca kwestionuje ustalenie Komisji, że dostępnych jest kilka alternatywnych substancji niezawierających HCFC, które nie są jednak stosowane z powodu wątpliwości co do ich łatwopalności, lub że są one stosowane przez inne spółki na rynku Unii Europejskiej. Skarżąca utrzymuje, że znalazła tylko jedną alternatywną substancję, która nie jest gospodarczo dostępna.

Ponadto skarżąca kwestionuje ustalenia Komisji, że zastosowanie HCFC-141b zostało już zakazane na podstawie rozporządzenia 3093/1994⁽²⁾ oraz że wyłączenie na podstawie art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2037/2000 było niezbędne dla dalszego stosowania tej substancji przez skarżącą. Według skarżącej szczególne zastosowanie przez nią HCFC-141b nie jest objęte przepisami rozporządzenia 2037/2000, a co najwyżej zostanie zakazane dopiero po 2015 r.

Wreszcie skarżąca twierdzi, iż decyzja Komisji narusza art. 253 WE ponieważ nie zawiera uzasadnienia, na jakim się opiera.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Dz.U. L 244, str. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3093/94 z dnia 15 grudnia 1994 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Dz.U. L 333, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez Dimon Incorporated przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-41/05)

(2005/C 93/64)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Dimon Incorporated** z siedzibą w Danville, Virginia (Stany Zjednoczone Ameryki), reprezentowanej przez L. Bergkamp, H. Coghrs i J. Dhont, adwokatów, przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.